

Arrest

nr. 55 558 van 3 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 5 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is van Nepalese nationaliteit, geboren te X (Nepal) op X. Hij diende op 2 september 2005 een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 september 2007 werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing genomen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 10 december 2007 kreeg verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Bij arrest nr. 5872 van 17 januari 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd een beslissing genomen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de status van subsidiaire bescherming.

1.5. Op 24 januari 2008 werd door verzoeker een aanvraag ingediend om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.6. Op 7 april 2009 werd door de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Verzoeker ontving eveneens het bevel om het grondgebied te verlaten.

1.7. Op 15 oktober 2009 werd door verzoeker een aanvraag ingediend om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 5 december 2009 geactualiseerd.

1.8. Op 2 september 2010 werd door de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de ongegrondheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering als volgt luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.10.2009 werd ingediend en op 05.12.2009 werd geactualiseerd door:

*B., T. (R.R.: 083033042155)
Geboren te C. op 30.03.1983
(...) 8430 MIDDELKERKE
Nepal*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 20.10.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (vermeende problemen in het land van herkomst met de maoïsten, de onzekere en labiele politieke situatie waardoor de veiligheid van de mensen niet zou kunnen gegarandeerd worden, het reisadvies Nepal van diplomatie.be dd. 18.09.2009, de vermeende schending van art. 3 EVRM indien betrokkene zou terugkeren, de aangehaalde arresten van de Raad van State i.v.m. de algemene situatie in het land van herkomst de bewering dat betrokkene over onvoldoende financiële middelen zou beschikken om zich naar zijn thuisbasis te verplaatsen, de moeilijkheid om terug te vallen op zijn vrienden en kennissen in Nepal, de vermeende onmogelijkheid om zijn procedure verder te zetten indien verzoeker zou terugkeren naar zijn land omdat hij geen contact zou kunnen hebben met zijn raadvrouw) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de instructie van 19.07.2009. Hij legt hiervoor een arbeidscontract voor van de firma BVBA (...) dd. 05.11.2009 voor de duur van 6 maanden. Vooreerst dient vermeld te worden dat het arbeidscontract dat betrokkene niet aan de voorwaarde van duur voldoet. Betrokkene dient immers een arbeidscontract van minstens 12 maanden voor te leggen om in

aanmerking te komen voor criterium 2.8B van de vernietigde instructies. Ten tweede dient vermeld te worden dat betrokkene tevens niet voldoet aan de voorwaarden m.b.t. het minimumloon. Het loon van betrokkene bedraagt volgens dit contract immers 10,65 euro per uur. De arbeidstijdregeling bedraagt 24 uur per week, waardoor betrokkene aan een bruto maandloon komt van 1107,6 euro. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 27 jaar oud; 30.03.1983) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.

Met betrekking tot zijn integratie beweert betrokkene dat hij sinds september 2005 in België verblijft en dat hij duurzaam lokaal verankerd is en sterk geïntegreerd is op het Belgisch grondgebied. Hij zou sinds zijn aankomst in België een uitzonderlijke inspanning hebben geleverd om zich ten volle te integreren in de Belgische maatschappij en zou alle mogelijke inspanningen hebben geleverd om zich in alle sereniteit de Belgische taal en gebruiken eigen te maken. Zo zou hij met groot enthousiasme en inzet Nederlandse taallessen, een cursus inburgering en een cursus maatschappelijke oriëntatie hebben gevolgd. Ter staving van deze beweringen legt betrokkene een inschrijvingsbewijs voor een cursus Nederlands van 2008, een attest van een cursus Nederlands van 2007 en 2008, een attest van een cursus sociale redzaamheid van 2007-2008, een attest van inburgering van 2007 en een attest van aanmelding bij het onthaalbureau West-Vlaanderen dd. 31.10.2006 voor.

Betrokkene zou een enorme integratiewil hebben op professioneel vlak, de wil om te werken bezitten, hij zou een beroepsopleiding binnen de horecasector hebben gevolgd en zou reeds op diverse werkplaatsen zijn professionele diensten ter beschikking hebben gesteld. Betrokkene zou graag tewerk worden gesteld binnen de horecasector waardoor hij een knelpuntberoep zou uitoefenen. Ter staving van deze bewering legt betrokkene een doorverwijzingsformulier van het onthaalbureau naar de VDAB van 22.11.2006, een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij VDAB dd. 30.04.2007, een overeenkomst betreffende een arbeidsmarktgerichte opleiding dd. 01.08.2007, een attest van de beëindiging van de beroepsopleiding keukenhulp-grootkeuken-horeca van VDAB in 2008, een positieve evaluatie van de maatschappelijk werkster van het Sociaal Atelier van Middelkerke en een arbeidsovereenkomst van de firma BVBA (...) dd. 05.11.2009.

Verzoeker zou tevens over kennissen en vrienden beschikken die getuigen van zijn integratie en van zijn integriteit. Betrokkene legt 3 steunbrieven en een verklaring betreffende zijn vrijwilligerswerk voor vzw Dijkraad Middelkerke voor om zijn sociale banden aan te tonen.

Deze elementen kunnen echter niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden mei betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nog nooit in aanraking is gekomen met de ordediensten en geen enkel gevaar vormt voor de openbare orde of veiligheid dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 17.01.2008 met een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure - namelijk iets meer dan twee jaar en vier maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2' van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 17.01.2008.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d 09.01.2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 9bis van de vreemdelingenwet alsook de schending van de materiële motiveringsplicht en een 'schending' in het toepassen van de discretionaire bevoegdheid.

2.2. Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe: *"Betreffende de toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) werden er regeringsinstructies uitgevaardigd op 19 juli 2009. Deze instructies werden echter door de Raad van State vernietigd op 9 december 2009. De verwerende partij merkt op dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid zich echter geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Bovendien, gelet op het feit dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid een discretionaire bevoegdheid heeft, kan van deze instructies afgeweken worden en kunnen deze instructies bijgevolg ruimer geïnterpreteerd worden. Te meer ze vernietigd werden door de Raad van State. Het engagement van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid wordt door de verwerende partij echter strikt geïnterpreteerd. De verwerende partij past de instructies toe, zonder verdere ruimte te laten om de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid te laten spelen. Deze strikte toepassing druist volledig in tegen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid. De beoordelingsbevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid is discretionair en kan bijgevolg alleen casuïstisch worden toegepast. Het uitvaardigen van de regeringsinstructies was een poging om enige rechtszekerheid te bieden aan verzoekers van een regularisatie, maar kan niet leiden dat andere categorieën sowieso verblijfsrecht geweigerd worden indien ze niet binnen het mooi omlijnde kader van de instructies vallen.*

Regeringsinstructies: De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op criterium 2.8.B, aangezien het arbeidscontract dat werd aangeboden aan de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van duur en minimumloon, zoals omschreven in de (vernietigde) regeringsinstructies. Gelet op de huidige economische situatie en zo ook die van eind 2009, behoeft het geen verwondering dat aan de verzoekende partij slechts een deeltijds contract voor beperkte duur werd aangeboden. De economische omstandigheden gaven vele werkgevers niet de ruimte om onmiddellijk een voltijds contract voor onbepaalde duur aan te bieden aan nieuwe werknemers. Dat aan de verzoekende partij slechts een deeltijds arbeidscontract voor bepaalde duur werd aangeboden, is niet aan de verzoekende partij zelf te wijten, maar aan het algeheel economisch klimaat, waarin werkgevers voorzichtig zijn bij nieuwe aanwervingen. De verzoekende partij mag hier niet het slachtoffer van worden. De impact van de algehele economische situatie mag niet verwaarloosd of genegeerd worden door de verwerende partij. Rekening houdende met de economische omstandigheden is het ontvangen van een vast arbeidscontract voor zes maanden immers een positief element en biedt het tevens mogelijkheden naar de toekomst. De strikte interpretatie van de instructies door de verwerende partij heeft voor de verzoekende partij nefaste gevolgen. De verzoekende partij heeft immers in België, mede door zijn ononderbroken verblijf van meer dan vijf jaar op het moment van het nemen van de beslissing, een nieuw leven opgebouwd. Zijn toekomst ligt in België. Zijn uitermate grote integratiewil, de inspanningen die hij daartoe leverde en het behaalde resultaat, werden door de verwerende partij volledig genegeerd. De verwerende partij had het dossier van de verzoekende partij in zijn geheel moeten beoordelen, in plaats van enkel de criteria opgenomen in de (vernietigde) instructies af te toetsen. Discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid houdt een gevallenstudie in en dient dan ook op die manier beoordeeld te worden. De verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom in casu de discretionaire bevoegdheid niet werd aangewend. De verwerende partij heeft zich bij de beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij enkel en

alleen gebaseerd op de (vernietigde) regeringsinstructies van 19 juli 2009. De discretionaire bevoegdheid werd genegeerd ».

2.3. In een enig middel beroept verzoeker zich samenvattend op de vermeende schending van de materiële motiveringsverplichting, de schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en een schending bij de toepassing van de discretionaire bevoegdheid door de gemachtigde.

2.4. Niettegenstaande de vernietiging door de Raad van State van de instructie van 19 juli 2009 heeft de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich ertoe bereid verklaard om binnen zijn discretionaire bevoegdheid, zoals ook uitdrukkelijk en uitvoerig gesteld in de bestreden beslissing, deze instructies houdende criteria voor regularisaties verder toe te passen, en meer bepaald de vreemdelingen die voldoen aan de opgesomde voorwaarden, te machtigen tot verblijf.

2.5. De verwerende partij merkt in haar nota met opmerkingen terecht op dat bovenvermelde praktijk net ten gunste is van de vreemdelingen die een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend in toepassing van deze instructies. Verzoekers aanvraag werd ontvankelijk verklaard, enkel omwille van het feit dat de aanvraag correct werd ingediend in het licht van de instructie. De gemachtigde beschikt dienaangaande bovendien over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid in het kader waarvan deze vermogt te beslissen de door verzoeker aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.

De toepassing van artikel 9, derde lid, (oud, huidig artikel 9bis) houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (RvS 15 februari 2007, nr. 167.847):

- *Wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;*
- *Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft; of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid."*

2.6. Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift voor te houden dat de afwijzing om reden dat verzoeker geen (voltijds) arbeidscontract van minimum één jaar dat hem minstens het equivalent van het bestaansminimum oplevert, heeft voorgelegd, onterecht is en dat het bestuur het dossier in zijn geheel had moeten beoordelen, in plaats van enkel de criteria van de vernietigde instructie af te toetsen. Hij houdt verder voor dat de instructie te strikt wordt geïnterpreteerd.

2.7. De Raad brengt in herinnering dat, zoals verzoeker trouwens ook zelf aangeeft, de gemachtigde over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader waarvan deze vermogt te beslissen de door vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.

2.8. De instructie van 19 juli 2009 bevatte, in het kader van de discretionaire bevoegdheid van het bestuur, een tiental opgesomde situaties (de punten 1.1-1.2 en 2.1-2.8 uit de instructie van 19 juli 2009) die in aanmerking komen voor regularisatie en waarin het bestuur aldus, in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid, een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan toestaan.

2.9. Zodoende dienen de instructie van 19 juli 2009 en artikel 9bis van de vreemdelingenwet samen bekeken te worden, nu de instructie een verduidelijking inhield van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande de vernietiging door de Raad van State van deze instructie heeft de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich ertoe bereid verklaard om binnen zijn discretionaire bevoegdheid deze instructies houdende criteria voor regularisaties verder toe te passen, meer bepaald de vreemdelingen die voldoen aan de opgesomde voorwaarden, te machtigen tot verblijf. Dit staat overigens vermeld in de bestreden beslissing. Daarnaast blijft uiteraard ook de 'gewone' discretionaire bevoegdheid gelden. De Raad bedoelt hiermee de bevoegdheid die het bestuur in het kader van de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet reeds genoot vooraleer er sprake was van de instructie van 19 juli 2009. Deze bevoegdheid gold en geldt ten aanzien van het al dan niet weerhouden

van elementen als *'buitengewone omstandigheden'* in de ontvankelijkheidsfase én bij de beoordeling ten gronde van een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in de gegrondheidsfase.

2.10. De Raad benadrukt dat het wat de gegrondheidsfase betreft de gemachtigde ontegensprekelijk over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dienaangaande dan ook letterlijk het volgende: *"Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft; of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid."* (o.m. RvS 15 februari 2007, nr. 167.847).

2.11. In de instructie waarvan de toepassing door geen enkele partij betwist wordt, staan enkele situaties beschreven welke als prangende humanitaire situaties worden beschouwd. Verder wordt vermeld dat de opsomming de discretionaire macht van het bestuur niet wegneemt om andere gevallen als een prangende humanitaire situatie te beschouwen. Dienaangaande suggereert verzoeker in zijn verzoekschrift dat de voorwaarden van de instructie geenszins limitatief zijn en voldoende ruimte toelaten voor een ruimere toepassing. Verzoeker tracht zo juist voor te houden dat de gemachtigde zijn discretionaire bevoegdheid, diegene die bestaat naast, of ruimer is dan, de toetsing van verzoekers aanvraag aan criteria van de instructie van 19 juli 2009, niet heeft aangewend. Het tegendeel is echter waar. De gemachtigde heeft zijn discretionaire bevoegdheid wel degelijk aangewend doch hij kon geen elementen weerhouden dewelke het toestaan van een verblijfsrecht op grond van artikel 9bis voor hem konden rechtvaardigen. *In casu* heeft de gemachtigde de door verzoeker in zijn aanvraag ingeroepen elementen beoordeeld, doch werd beslist dat verzoekers aanvraag ongegrond was. Een en ander blijkt duidelijk uit de lectuur van de motivering van de bestreden beslissing. Onderstaand gedeelte uit de motivering van de bestreden beslissing bespreekt immers precies die elementen die door verzoeker aangevoerd werden die geen 'directe' betrekking hebben om de aangevoerde elementen in het kader van de instructie van 19 juli 2009 onder punt 2.8B en aldus 'vatbaar' zijn voor een ruime(ere) discretionaire beoordeling door de gemachtigde dan louter op basis van de criteria (2.8B) van de instructie van 19 juli 2009. De gemachtigde besluit ter zake echter met de zin *"Deze elementen kunnen echter niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie"*.

" (...) Met betrekking tot zijn integratie beweert betrokkene dat hij sinds september 2005 in België verblijft en dat hij duurzaam lokaal verankerd is en sterk geïntegreerd is op het Belgisch grondgebied. Hij zou sinds zijn aankomst in België een uitzonderlijke inspanning hebben geleverd om zich ten volle te integreren in de Belgische maatschappij en zou alle mogelijke inspanningen hebben geleverd om zich in alle sereniteit de Belgische taal en gebruiken eigen te maken. Zo zou hij met groot enthousiasme en inzet Nederlandse taallessen, een cursus inburgering en een cursus maatschappelijke oriëntatie hebben gevolgd. Ter staving van deze beweringen legt betrokkene een inschrijvingsbewijs voor een cursus Nederlands van 2008, een attest van een cursus Nederlands van 2007 en 2008, een attest van een cursus sociale redzaamheid van 2007-2008, een attest van inburgering van 2007 en een attest van aanmelding bij het onthaalbureau West-Vlaanderen dd. 31.10.2006 voor. Betrokkene zou een enorme integratiewil hebben op professioneel vlak, de wil om te werken bezitten, hij zou een beroepsopleiding binnen de horecasector hebben gevolgd en zou reeds op diverse werkplaatsen zijn professionele diensten ter beschikking hebben gesteld.

Betrokkene zou graag tewerk worden gesteld binnen de horecasector waardoor hij een knelpuntberoep zou uitoefenen. Ter staving van deze bewering legt betrokkene een doorverwijzingsformulier van het onthaalbureau naar de VDAB van 22.11.2006, een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij VDAB dd. 30.04.2007, een overeenkomst betreffende een arbeidsmarktgerichte opleiding dd. 01.08.2007, een attest van de beëindiging van de beroepsopleiding keukenhulp-grootkeuken-horeca van VDAB in 2008, een positieve evaluatie van de maatschappelijk werkster van het Sociaal Atelier van Middelkerke en een arbeidsovereenkomst van de firma BVBA (...) dd. 05.11.2009. Verzoeker zou tevens over kennis en vrienden beschikken die getuigen van zijn integratie en van zijn integriteit. Betrokkene legt 3 steunbrieven en een verklaring betreffende zijn vrijwilligerswerk voor vzw Dijkstraad Middelkerke voor om zijn sociale banden aan te tonen.

Deze elementen kunnen echter niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie (...)"

2.12. Zodoende heeft de gemachtigde wél degelijk zijn discretionaire bevoegdheid aangewend en is hiervan schriftelijke weergave te vinden in de motivering van de bestreden beslissing. Doch evenwel met een negatief resultaat voor verzoeker daar deze elementen niet weerhouden konden worden.

2.13. Het bestuur beslist immers, in principe, autonoom over de gegrondheid van aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze discretionaire beoordelingsvrijheid heeft echter de redelijkheid tot grens (RvS 16 juni 2004, nr. 132.494). Dit betekent dat de ruimheid van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde inzake de gegrondheidsfase bij een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet beschikt, slechts wordt begrensd door de controle die uitgaat van de redelijkheidstoetsing. De Raad kan hierdoor een dergelijke beslissing slechts dan vernietigen wanneer deze kennelijk onredelijk is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad evenwel niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (RvS 20 september 1999, nr. 82 301). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Daar verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt, onderzoekt de Raad of de motieven dewelke opgegeven zijn in de bestreden beslissing werkelijk draagkrachtig zijn en de bestreden beslissing kunnen schragen. Met andere woorden of de feiten die aan de beslissing ten grondslag liggen juist zijn of deze in staat zijn het dispositief naar rede te dragen.

2.14. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht echter niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Evenmin komt het aan de Raad toe om vast te stellen of een bepaald element al dan niet voldoende is om een verblijf toe te staan. Het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen door het bestuur kan de motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen en kan bijgevolg op zich niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.15. De Raad stelt dienaangaande vast dat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. De elementen die verzoeker bijbracht, werden echter gewogen en besproken vooraleer ze niet weerhouden werden. De schriftelijke weergave van deze voorgaande stappen is terug te vinden in de bestreden beslissing. De feitelijke elementen op basis waarvan deze afweging en bespreking gebeurde, zijn terug te vinden in het administratief dossier en stroken met de juridische waarheid, daar deze noch door verzoeker, noch door verweerder betwist worden. Bijgevolg heeft de gemachtigde de juiste feitelijke elementen gewogen, besproken maar niet weerhouden. Gelet op de lezing van de bestreden beslissing en de daar aangehaalde elementen komt het beschikkend gedeelte ook niet als kennelijk onredelijk over. De bestreden beslissing leest niet als een beslissing waarvan men *“op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen”*. Te meer daar aan de voorwaarden van punt 2.8B uit de instructie (duur arbeidscontract en equivalent van minimumloon als loon) onbetwist niet voldaan werd enerzijds en de overige elementen, los van de instructie, op degelijke wijze werden onderzocht en besproken in de bestreden beslissing in het kader van de ruime appreciatiebevoegdheid van de gemachtigde anderzijds.

2.16. Het staat verzoeker vrij om een aanvraag om verblijfsmachtiging in te dienen met een arbeidscontract dat niet voldoet aan de criteria, maar met zijn uitleg waarom hij slechts dergelijk contract kon voorleggen, toont verzoeker niet aan dat het bestuur haar appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van een aanvraag die gericht is op het bekomen van een gunstmaatregel, namelijk de toekenning van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, waarbij de instructie van 19 juli 2009 en de daarin vermelde criteria, onder meer, als gedragslijn gelden, te buiten is gegaan of op een kennelijk onredelijke of disproportionele wijze heeft toegepast op verzoekers geval wanneer zij vaststelt dat verzoekers loon niet equivalent is aan het vooropgestelde minimumloon en de vereiste duur in de tijd en dat overige elementen al evenmin konden weerhouden worden binnen haar ruime appreciatiebevoegdheid ter zake.

2.17. De Raad wenst hier nogmaals de aandacht te vestigen op het feit dat een verblijfsvergunning op basis van artikel 9*bis* een gunst uitmaakt en geen recht is. De Raad waakt evenwel over 'willekeur' die zich kan manifesteren bij beslissingen die kennelijk onredelijk van aard zijn, doch dergelijk geval ligt hier omwille van voorgaande redenen niet voor.

2.18. Verzoeker poogt tevens voor te houden dat het dossier niet in zijn geheel zou zijn beoordeeld, doch blijft in gebreke aan te geven met welke elementen de gemachtigde geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van zijn beslissing.

2.19. De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat het bestuur geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is. Verzoeker maakt op geen enkele wijze aannemelijk waarom de bestreden beslissing tot stand zou zijn gekomen met miskenning of de schending van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet of de materiële motiveringsverplichting noch dat de toepassing van de discretionaire bevoegdheid door het bestuur behept zou zijn met een onregelmatigheid dewelke de vernietiging van de bestreden beslissing zou kunnen rechtvaardigen. Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC